

ДО

Г-Н БОЙКО
БОРИСОВ
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО

ДО

ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО

ВСИЧКИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ
НА
ПАРЛАМЕНТАРНО

ПРЕДСТАВЕНИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ ПАРТИИ В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДО

БЪЛГАРСКИТЕ МЕДИИ

ОТВОРЕНО ПИСМО

НА СИНДИКАТ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ В ЗАТВОРИТЕ В БЪЛГАРИЯ

- УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛ,
- УВАЖАЕМА Г-ЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ,
- УВАЖАЕМА Г-ЖО МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО,
- УВАЖАЕМИ Г-Н ГЛАВЕН ПРОКУРОР,
- УВАЖАЕМИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ПОЛИТИЧЕСКИ ПАРТИИ,
- УВАЖАЕМИ МЕДИИ,

Управителният съвет на „Синдикат на служителите в затворите в България“ /ССЗБ/ изразява тревога и възмущение от негативните тенденции в „развитието“ на пенитенциарната система по отношение на случващото се в местата за лишаване от свобода /МЛС/, в частност Софийски затвор, във връзка с извършеното бягство на двама лишени от свобода, което е пряко посегателство срещу националната сигурност и обществен ред в Република България.

Случващото се в българските затвори е пряка последица от водената политика по отношение на целия сектор „Сигурност“, в частност МЛС, което е отражение на състоянието на държавата като цяло в лицето на политическия елит по време на целия преход.

Девет годишния опит на Синдикалната организация ССЗБ показва, че Министерски съвет в Република България по време на целия т.нар. преход не изпълнява конституционните си задължения, визирани в чл. 105, ал.2 от Конституцията на Република България. В този ред на мисли най-отговорно заявяваме и обръщаме внимание, че повече от двадесет години българската държава произвежда все повече несигурност, а проблемите остават нерешени и все по-големи. Една „нормална“ държава с установен конституционен ред с механизми, регулации и контрол, следва да произвежда „сигурност“, желана и необходима потребност за гражданите и обществото като цяло.

Синдикатът, многократно е изразявал своите мнения в медийното пространство пред българската общественост, депозирал становища, искания, позиции, протестни декларации, подписки в своя защита в българските институции, съответно е провеждал протести, като е изразявал тревога, загриженост, възмущение относно случващото в системата на затворите, както и за спешната необходимост от иницирането на реформи, с които МЛС, следва да се развиват в съответствие с европейските стандарти, гарантиращи нормални условия на труд – среда със сигурност, адекватно материално-техническо и щатно обезпечаване, достойни и справедливи възнаграждения.

С тревожност отбелязваме факта, че в системата на затворите и арестите все още не е започнала истинска „реформа“, базирана на стратегия, съгласувана концепция с ясно изразена визия за развитие и справяне с проблемите натрупани от десетилетия. Системата страда от хроничен недостиг на охранителен състав. Липсата на инвестиции в младите хора с висок интелект, морален интегритет, хора смели с чисто мислене, некомформисти, с изградено правосъзнание, с чувствителност и нетърпимост към корупционно поведение и практики, към напасване към конюктурния модел за усвояване на средства по Закона за обществените поръчки в хранителната среда „Места за лишаване от свобода“. Системата е в състояние на ентропия, вместо еволюция, блокирана от хора, някои от тях заемащи ключови ръководни позиции, занимаващи се с избор и подбор на кадри по свой образ и подобие, със съмнителни сделки, което обуславя модела на управление, функционирането, моментното състояние, съответно с качеството и визията на системата.

В Република България единадесет години след присъединяването на страната като пълноправен член на ЕС, все още е абсурдно да се очаква честно и обективно информиране на служителите и техните представители за намеренията на властите по ключови за тях въпроси. Проблемите се задълбочиха след Постановление на Министерски съвет от 2015г., когато в системата се извърши безумното 10% съкращение, предвидено за администрацията, а на практика се реализира с намаляване броя на недостатъчния към онзи и в настоящия момент надзорно-охранителен състав. Към момента голяма част от проблемите са на тази основа, генериращи допълнителни, свързани с нарушаването на субективни права на служителите. В същия

дух са констатациите и препоръките, съдържащи се в докладите на Националния превантивен механизъм за проверка в местата за лишаване от свобода към Омбудсман на Република и на Комитета против изтезанията към Съвета на Европа.

Случващото се пред очите ни, зачитайки изразените мнения на държавните служители и тиражираното в медийното пространство ни дава основание да мислим, че водената в годините държавна политика в местата за лишаване от свобода, е насочена основно към за реализация на инфраструктурни проекти и усвояването на пари от ЕС за подобряване на битовите условия в МЛС, но не и в търсене и намиране на трайни решения на множеството проблеми в тази сфера.

Управителният съвет на ССЗБ е на мнение, че наказателно-изпълнителната политика в Република България е погрешна, тотално сбъркана, порочна, не съответства на стандартите на ЕС по отношение на изпълнение на наказанието лишаване от свобода, съответно изтърпяването. Поради тази и други вътрешно-институционални причини не е възможно да бъде постигната законовата цел – поправка (корекция в мисленето и поведението) и превъзпитание на осъдените към спазване законите и добрите нрави и превантивното въздействие срещу извършването на други престъпления.

Погрешно водената политика, в съвкупност с наличието на хронични проблеми в системата, за които нееднократно апелираме към администрацията на българските затвори, не е в състояние да въздейства предупредително, възпитателно, ресоциализиращо по отношение на лицата, изтърпяващи наказание лишаване от свобода.

По отношение на надзорно-охранителния състав, в частност Затвора гр. София, във връзка с реализираното бягство, ССЗБ е в ход на действия за защита на служителите, станали обект на посегателство, чрез нападение от лишените от свобода.

Синдиката е заинтересован и очаква да получи резултатите след приключване на иницирираната вътрешно-ведомствена проверка на ГД „ИН“. В същото време отбелязваме, че препоръките на Главния прокурор за периода от 2015г. до декември месец 2017г. и към настоящия момент, свързани с констатацията за критичното съотношение на броя на надзиратели, спрямо лишените от свобода не са изпълнени. „Осигуряване на надеждна физическа охрана в поверените места за лишаване от свобода: чрез попълване на незаетите щатове и чрез увеличаване на щатове на надзорно-охранителния състав, с цел постигане на оптимално съотношение между броя на лишените от свобода и броя на охраняващите ги служители. Сегашния числен състав на охраната определено е недостатъчен и в същото време няма възможност за адекватна реакция при масови нарушения или опити за бягство“.

Въз основа на гореизложеното можем да добавим и факта, че надзорно-охранителния състав е в постоянно текучество, поради напускане. Причини: тежки и унижителни за човешкото достойнство условия на труд, рискове, заплахи, несигурност при работа с криминалния контингент, полагане на голям обем извънреден труд, близък до законово допустимата граница, водещ до преумора и изхабяване, непредоставяне на установените по закон физиологични почивки по време на дежурства, времето за отдиш- необходимо за възстановяване, което често се ограничава поради възникнали ситуации в средата, невъзможност за ползване на планиран полагаем годишен отпуск, поради липса на служители за работната смяна.

Не на последно място са посегателствата и поръчките за нападения и убийства на

надзиратели, социални и медицински работници. Емблематичен пример е главния надзирател на Софийския затвор, издъхнал в болница след жесток побой, поръчан от лишени от свобода, подробности за които няма да споменаваме от съображение към близките на пострадалите колеги.

Професията „надзирател“, предвид функциите, риска и отговорността все още е и извън обхвата на защитените професии в Наказателния кодекс.

Години наред по различни поводи срещу нас, надзирателите се води компроматна война, която има своята цикличност, но винаги целта е една и съща – да се омаловажи труда на обикновения служител и да бъдат прикрити истинските виновници за състоянието на сектора.

Случващото се в последните дни обаче засега не само честа и достойнството на служителите в затворите, а унизи целия Сектор „Сигурност“.

Ние категорично заявяваме, че няма да позволим под общ знаменател да станем изкупителна жертва за чужди грешки. Ние твърдо отказваме да си мълчим заради нашите членове, които продължават да ни подкрепят в нашата основна цел в борбата срещу статуквото.

Категорични сме, че опетняването на името на надзирателската професия е незаслужено.

Ние, Синдикат на служителите в затворите в България, настояваме да се ревизира отговорно, компетентно и ангажирано цялостното отношение към системата на затворите, но не само на думи, не само с празни от съдържание декларации и кухи обещания.

Предвид създадите се обстоятелства, съвсем сериозно обмисляме възможността да възобновим нашите протестни действия. За да покажем на цяла България, че за нас удобството не може да бъде водещо, нашата кауза е връщането на достойнството и честта на професията. Парите, за исканото от нас увеличение на трудовите възнаграждения не заместват нашето здраве и живот. {comments off}

Затова настояваме да имаме механизъм, за решаване на проблемите, който да бъде задействан не от конкретни събития, нито пък да бъде политизиран, както в случая.

София,

05.04.2018 г.

